

Ина дръв възбестена сияа
 която е доже по-чудна отъ оизан, кол-
 то несе сповеналъ, ивено, спиа-т
 чръвъ кожоу Богъ създаа ибшо отъ
 нишно: «А бже виднаа, а става иди-
 вилно». Какъ поже челоуи-тѣ да
 възбратъ таава сльа, когато тѣхуи-тѣ
 способнои не са достояни да
 даде да проубитѣ казаа и те. Че-
 ловици-тѣ, споредъ сльа-тѣ, кожо
 тѣ вкратъ, трѣба да наричатъ икожи
 прѣрицатиа, аа, а други тудии; иѣ
 иматъ право да закльчатъ, че, додѣ
 инако работи сѣ възмажи на тѣхъ,
 други са съезавъ невъзможна, а тѣхъ
 трѣба да се отгватъ за ивръжаниа-тѣ
 то ивѣ отъ челоуицеск сльа. Но не е
 така за Божици-тѣ сльа, защото те
 е всеоугна. Колгато за Него работи,
 тѣ не могатъ да се считатъ за лесни
 ни за трудни, нито ивѣ прѣрицатиа
 — за възмажи или невъзможни.
 За него не е нито по-малко нито по-
 лесно да провадеа едно растение или
 да създаде една планета, да храни
 едно бръбе или милиони челоуица, да
 управяа тѣхуи-тѣ и да ги нап-
 равяа-тѣ царства на земь-тѣ.

Ишъ чувстватъ много-тѣ слабостъ
 и слабости-тѣ на подобни-тѣ си, и за
 това смятатъ да са отгвечъ е ивѣно
 гожди прѣрицатиа, кожа възведе-
 ниа на народни прѣобразованиа, распро-
 странение то на Християнство-то по всич-
 къ земьа и обръщание-то на ивѣи-тѣ
 свѣтъа Божьа, когдетъ да се възвратъ
 ивѣа да поинишъ, обече-тѣ на
 Божьа-тѣ нисни не са ивѣи-тѣ нисни, и
 не онова, кожо нима-тѣ слабости, сѣ-
 юта за невъзможно, негово-тѣ всеоуг-
 ностно то обявня за лесно.

ПИСМА ЗА МОЖИ.

Гле Редакторе на В. Зорница.

Ивѣа-тѣ за Можии отъ една прѣ-
 тельа, кожо обнародваа сегашно-
 тѣхъ въ ивѣния си, мя възбудиха да
 на ивѣи и азъ ивѣако писма за до-
 шери-тѣ ивѣ или по-добрѣ за можии-
 тѣ.

Х. А. Воишарин.

1.

БЪРЗО И ВСЕЛО ПОСЛУШАНИЕ.

Драги ми приемикаси,

Малка си е удрѣна когато азъ ивѣ-
 ляхъ едно самидеветъ години, но по-
 нѣкога добръ колѣо та бже вкрота и
 турѣниа члѣкъ мене. Прѣди да удрѣ
 азъ ивѣ, поможихъ да мя прости за дѣто
 по ивѣноа сльа бже ненужна ина
 и сповенана, и сльа ивѣ настрѣбана, и
 та мя увѣри че мя е шкѣдла че са
 къа, и често даже не е поиняла за
 огорение-то което я сльа причинана-
 да. При вѣсноа тѣа, прѣзъ вѣреси-тѣ
 години, кожо се е вѣзвила отъ то-
 гѣна писма, азъ не съмъ прѣвѣдала
 отъ ескѣрѣ за дѣто не я отдавахъ
 всѣкога едно брзо и всело послушание.

Отъ тѣзи мои опитности нежамъ да
 ви пишѣ, малка моя приемикаси, ни
 когато малки-тѣ са още живѣи.

Обичате ли малки са?

Увѣрна сльа че ще отгворитѣ: «Да.
 Кого да обичамъ, ако не обичамъ мал-
 къа сѣр».

Тогѣна трѣба да покажете работни-
 цѣ сѣ чръвѣ едно брзо и всело по-
 слушание не само когато искани-тѣ и
 съблѣстватъ се вѣщи-тѣ, ивѣ и ко-
 гато желаниа-тѣ и сѣ протини на
 вѣщи-тѣ.

Когато малки са, на помои да на-
 правите ивѣно, което не обичате да
 направите, или да не направите ивѣно,
 кожо силно желаете да направитѣ, ивѣ-
 сто да ивѣ са волни и да ивѣ безпоко-
 яно да на останъ на волѣ-тѣ, или ивѣ
 ивѣсто да нежелѣте работни-тѣ, ил
 по единъ здивитъ и напуснѣ живѣни,
 по-ровнѣиѣте я е сѣсно и драгоуило,
 тѣй когато да покажете че любѣ-тѣ
 на ивѣ неѣа е токозъ сльа кожо
 прѣрицатѣ да я угорѣте нежамъ да
 направите както нежаме.

Испитѣйте това и вкратѣ малъ не
 бжедете много по-шестина. Само
 едно брзо послушание, обече, не е
 доста. Едѣнъ робъ може да отдаде
 едно послушание на господаря си, ко-
 гато той мрази, отъ страхъ-тѣ на на-
 казание-то. За да може послушание-то
 да бже знакъ на любови, то трѣба да
 бже драгоуило и всело.

Ако са покоравте така, ивѣ ще
 може по-носѣти да гдѣтѣ на вѣше-
 то дѣвнство се всели чужста.

А кой, малка моя приемикаси, ко-
 гато жено се безъ малки, ивѣа Богъ
 да мя благослови да ви поиниже да
 отдавате брѣжъ, и вселкѣ покорности
 на волѣ-тѣ мою, защото негова-тѣ люб-
 ви е по-силна и по-трѣбна даже и
 отъ малчици-тѣ.

Желание-то за да имѣи Библиа-тѣ
 на ивѣи странѣ е едно ивѣно, а у-
 студение-то желане ивѣ да самъ на
 страна-тѣ, на Библии-тѣ е съвѣтъ
 друго ивѣно.

Сирѣиска мечка.

МЕЧКИ.

Мечки-тѣ се еднѣ ивѣ милѣи
 животни. Тѣ, обаче, различаватъ отъ
 сѣкъниси-тѣ животни животни въ
 много отношениа. Нарво, тѣ не са храни-
 тѣ само съ животни храна, но ядѣтъ
 и овоща, ивѣ и други хранѣ;
 второ, тѣ не убиватъ животни-тѣ ко-
 гато ядѣтъ, както правятъ други-тѣ ивѣ-
 соидни, но тѣ прѣстигаватъ до сирици
 на тѣя распяватъ; трето, тѣи ивѣне
 мечки, кожо обитаватъ по студѣни-
 цѣ канѣти, често се прибиратъ на
 лѣвѣщиа прѣзъ зимѣо вѣрше, което сѣ
 сѣкъниси-тѣ животни не правятъ. Мечки
 са напиратъ по вѣщици-тѣ носѣи
 на земно-то лице, отъ ескваторъ-тѣ до
 полюси-тѣ; по оиѣки, кожо живѣятъ
 по топли-тѣ климѣти, са по-протѣи
 по-слаби отъ оиѣки кожо живѣятъ по
 студѣни-тѣ климѣти, и по тѣзи при-
 чинѣ тѣ трѣба да се броятъ като жи-
 вотни прѣрицати отъ студенѣ-тѣ носѣи.

Вѣщици-тѣ живѣи, ивѣщици, ивѣ-
 жатъ пожего поиници черти нежели
 тропически. Тѣ не се боѣтъ отъ студъ
 и отъ брѣ, и не зимуватъ по при-
 чина че става гождѣ студъ, но защото
 по оиѣки ивѣта вѣрше става като мар-
 тѣво. Бурни-тѣ вѣрше са сѣвѣдѣи
 жетѣ за тѣзи животни. Прѣзъ тааки-

вѣрше тѣ вѣршеватъ и се хранятъ
 отъ животни-тѣ, кожо поимажатъ или
 се ужадомѣватъ отъ бурѣ-тѣ и отъ
 сѣвѣно-тѣ.

Поларна-та или Голѣма мечка е
 най-гождѣ-тѣ, най-силна-тѣ и вѣжбе
 най-сирѣица-тѣ отъ вѣщици-тѣ ивѣне
 мечки. Ивѣно отъ дължинѣ-тѣ и
 черти са гождѣ-тѣ длѣнина на тѣи-
 то и сравнително съ височина-тѣ му,
 дължина-тѣ на шѣи-тѣ и, малки-тѣ и
 ивѣщици-тѣ уни, уни-тѣ-тѣ и длѣни-
 на-тѣ на косми-тѣ и и вѣщици-тѣ на
 длѣни-тѣ на Косми-тѣ и всѣкога са
 бѣло-чужди. Намилѣ-тѣ и твѣрѣте не
 се поиниже, и да ивѣ зимува въ у-
 единѣи ивѣта или не, оже не е вѣр-
 шено. Отъ омишнѣ-тѣ на А-рѣ Кри-
 жинѣ-тѣ пожеду женски-тѣ и
 мажнѣ-тѣ полѣе токозѣ гождѣ, но
 то аю се уѣе мажнѣ-тѣ или женски-
 тѣ, други-тѣ стои при вѣрше-то тѣи-
 то ко живѣно, и приключениа и тѣ да
 се уѣеи пожеду да го остави. Сѣвѣ-тѣ
 чужди приназиности ивѣ мажнѣ-тѣ
 мажнѣ-тѣ сѣ сѣ, отъ кожо само
 смѣрть може да ивѣ отгди. Това ивѣ
 може са хранитъ почти все съ животни
 храна, по прилика че по северни-
 тѣ страни ивѣа други хранѣ за тѣхъ.

Подиръ поларна-тѣ ивѣа сѣвѣно-
 Амерѣиска мечка. Тѣзи сѣвѣи мечки
 се вѣршеватъ и приключениа за на
 Ивѣнѣ-тѣ твѣрѣте и за на Ивѣнѣ-
 твѣнѣ-тѣ и вѣжбе тѣи-тѣ и за на
 Амерѣиска-тѣ, и е най-малѣ отъ
 вѣщици-тѣ ивѣне мечки. Не е зѣна
 напирѣ да ли тѣ налада челоуици са-
 мово, но ивѣршено е че аю са на-
 паде отъ челоуици, тѣ не го гони и
 че се бѣе съ него до смѣрть. Тѣ са
 уѣвѣна най-жмѣно отъ вѣщици-тѣ дру-
 ги животни. Едѣн отъ този родъ мечки
 сѣ ядѣтъ рѣбъ, тѣ не бже въ по-
 добрихъ отношениа.

Срещѣно, твѣрѣе прилично ивѣо е за

леснога да жеме да унижаа добротѣ-
 то си. По-добрѣ е да бжеде добротѣ-
 то отъ непричаго да бжеде богасти;
 и по-добрѣ е да служѣи Богу откол-
 ко да живѣеа само да нечѣстиа на-
 пра; но като смя длѣнина да обичамъ
 Богу пожего отъ занѣ-то, нѣма дѣ-
 жель е и да уѣушиши ивѣнѣно-то
 се естество, кожо само живѣ народъ не
 може да направѣ въ образование-то и
 въ трѣсѣнието-то додѣто тѣ си напирѣ
 въ безсѣрѣкѣ сирѣмѣиѣ. Богъ
 е дѣлъ на челоуица способностъ за
 наслѣдство, кожо не се пригѣжѣа отъ
 сполѣне-тѣ, и вѣно е че тѣ ивѣно не
 е смѣлѣхъ че челоуици-тѣ трѣба да
 живѣятъ като сполѣне-тѣ.

Политически-тѣ Ивѣноици тѣ уни
 глѣди да се са придобѣто това богѣ-
 стѣ, отъ което челоуица се нуждае.
 Нарво-то ивѣно на тѣзи живѣе и че
 всѣкѣ-то богѣство се придобѣва чръвѣ
 челоуицескѣ работѣ. Ивѣа богѣство е
 сѣвѣа което да не е и проназѣло чръвѣ
 работа-тѣ на ивѣно, и други чѣстиа
 наивѣи не съществувѣа сегѣ по който
 челоуица да може да придобѣе ивѣно,
 кожо има способностъ, оскѣн чръвѣ
 работѣ-тѣ на ивѣно, а неже поиниже.
 Нарво-тѣ работѣ-тѣ на худѣноуици-
 тѣ други са твѣрѣнѣ-тѣ, други на
 учѣици-тѣ и пр. Най жмѣно тѣ се
 избѣрѣтѣ отъ тѣхъ до кождѣо ивѣи
 слѣкога не можѣтъ да занѣея чръвѣ-тѣ
 естѣлѣ за обогѣтѣвание. Ако не иска-
 ни да работѣи, тѣи чръвѣ или да
 правѣи яво по други начинѣ да жи-
 вѣеятъ отъ работа-тѣ на други; ивѣ

ПОЛИТИЧЕСКА ИКОНОМИЯ.

Гле Редакторе на В. Зорница.

Ишъ на повѣстѣте да пишѣ ивѣко-
 лѣнове за Зорницѣ вѣрше Полити-
 ческа-тѣ Икономѣи. Азъ се считамъ
 за честѣтъ да направѣа това, но част-
 нѣтѣ ми длѣжнѣости са токозѣа ивѣ-
 жана што тѣи членове може да бже-
 дерѣтъ малѣ и може да не тѣя прѣвѣ-
 жаниа. Основни-тѣ нѣмѣла на По-
 литическа-тѣ Икономѣи са прѣсти и
 добѣрѣ обрѣдѣниа. Азъ се са ограни-
 чѣно въ тѣхъ и ще кажѣа само
 малѣ ивѣо вѣрше оиѣки точки,
 кожо може са еднѣи спорѣти прѣдѣти
 между ивѣноци-тѣ. Кожото любѣни-
 е да бжеде спорѣти-тѣ прѣдѣти
 вѣрше тѣи малѣ, тѣи кожо малѣ
 можѣтъ прѣнесѣти на читатѣли-тѣ на
 Зорницѣ.

Вашъ сѣ уважение Диедрихъ Воишарин.

КАКЪ ДА СѢ БОГАТИМЪ.

1.

Политически-та Икономѣи е наука за
 богѣство. Богѣство-то не слѣсто
 саю въ пари, но въ всѣкѣо кожо бже-
 да за зѣмѣни сѣ пари. Много малѣ
 чѣсти отъ богѣство-то сѣ сѣвѣ-тѣ
 чѣсти на пари. Едѣнъ челоуица може
 да бже много богѣтъ вѣвѣрѣ да ивѣа
 10-ири въ златѣ.

Ивѣршено е че едѣа кой да-е челоу-
 ица може чръвѣ унижение-то на бо-
 гѣство-то си да унижаа ивѣнѣнѣ-тѣ
 сѣ способнѣсти. Та може да уѣушиши
 мажнѣ-тѣ си, да достѣи по-добрѣ
 храни и по-добрѣ обѣвѣло на чѣди-тѣ
 си да ивѣе явѣ по-добрѣ обогѣтѣниа.
 Сѣ ядѣтъ рѣбъ, тѣ не бже въ по-
 добрихъ отношениа.

Срещѣно, твѣрѣе прилично ивѣо е за
 леснога да жеме да унижаа добротѣ-
 то си. По-добрѣ е да бжеде добротѣ-
 то отъ непричаго да бжеде богасти;
 и по-добрѣ е да служѣи Богу откол-
 ко да живѣеа само да нечѣстиа на-
 пра; но като смя длѣнина да обичамъ
 Богу пожего отъ занѣ-то, нѣма дѣ-
 жель е и да уѣушиши ивѣнѣно-то
 се естество, кожо само живѣ народъ не
 може да направѣ въ образование-то и
 въ трѣсѣнието-то додѣто тѣ си напирѣ
 въ безсѣрѣкѣ сирѣмѣиѣ. Богъ
 е дѣлъ на челоуица способностъ за
 наслѣдство, кожо не се пригѣжѣа отъ
 сполѣне-тѣ, и вѣно е че тѣ ивѣно не
 е смѣлѣхъ че челоуици-тѣ трѣба да
 живѣятъ като сполѣне-тѣ.

Политически-тѣ Ивѣноици тѣ уни
 глѣди да се са придобѣто това богѣ-
 стѣ, отъ което челоуица се нуждае.
 Нарво-то ивѣно на тѣзи живѣе и че
 всѣкѣ-то богѣство се придобѣва чръвѣ
 челоуицескѣ работѣ. Ивѣа богѣство е
 сѣвѣа което да не е и проназѣло чръвѣ
 работа-тѣ на ивѣно, и други чѣстиа
 наивѣи не съществувѣа сегѣ по който
 челоуица да може да придобѣе ивѣно,
 кожо има способностъ, оскѣн чръвѣ
 работѣ-тѣ на ивѣно, а неже поиниже.
 Нарво-тѣ работѣ-тѣ на худѣноуици-
 тѣ други са твѣрѣнѣ-тѣ, други на
 учѣици-тѣ и пр. Най жмѣно тѣ се
 избѣрѣтѣ отъ тѣхъ до кождѣо ивѣи
 слѣкога не можѣтъ да занѣея чръвѣ-тѣ
 естѣлѣ за обогѣтѣвание. Ако не иска-
 ни да работѣи, тѣи чръвѣ или да
 правѣи яво по други начинѣ да жи-
 вѣеятъ отъ работа-тѣ на други; ивѣ

ЗОРИЩА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница са шедоа ослеп Четворникъ. Цѣна-та за една година е едно блго медвѣстїе и половина, а за шесто мѣсеца три четворни ова блго медвѣстїе; за шесто мѣсеца Турски шаври (сулово) 50 гроа за година. Слжовствослжованна прѣбоа ескава да са прѣдлажеми и да са испрѣдѣти е паклиа, ео аруга, ео калде ма, ео калде ма шаври (сулово) Турски, Швски, Пруски, Русски или Француски, на Революарно у Америка Хама ео Цариградъ. Вѣстїеа са естѣмѣа по 2 гр. на револу-

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 10 ФЕВРУАРИЙ 1877.

Брой 6.

ИЗВЪСТІЕ.

По причиня на неспособна-та ил-ка на калде-то и на непоси-мѣ Турски шаври, кой не можеше да прѣметъ по-малко отъ 50 гроа за калде или ео непоси-мѣ Турски шаври за Седмиченъ Зорникъ за година и по-малко отъ 8 ъ, гр. за Мѣсецъ-ма. Слжовствослжованна прѣбоа ескава на вѣстїеа-ма-ти си да не естѣмѣ вѣсч по-малко отъ нова колѣство.

Поси-мѣ-ти разлѣсч не прѣбоа да са изолѣсч отъ слжовствослжованна-та.

БОЖЕСТВЕННО-ТО ПРѢДЪРИЯТЕ НА ИСУСА ХРИСТА.

Единъ ученъ Германецъ произвежда едно силно доказателство за свръхестественнѣ-тъ характеръ на Исуса Христа просто отъ онако, което той е прѣдѣрилъ да възврѣти, и което може да са нарече илѣ или влѣ или прѣдѣриате на Исуса Христа. Това прѣдѣриате е было толкова чудно, което неизмовно е за единъ просто човѣкъ-чешкъ умъ да го е измислялъ; и оне по-неизмовно е за единъ човѣкъ, който си е намѣрѣлъ въ положеніе-то и въ обстоятелства-та на Исуса Христа. Той бѣ прѣнѣмѣлъ живѣти-тъ си въ едно просто село и въ долинѣ-тъ на единъ дървоидѣ; но при все това той е измислялъ едно прѣдѣриате по-вѣлѣко отъволяго най-знаменити-тъ законодѣтели, ялѣосни или законотѣли даже са си образавани.

Какво е било туй прѣдѣриате на Исуса Христа?

1) Исусъ Христосъ е обявилъ че той на основе едно царство, на което той не бѣде царъ-ма.

Той е обявилъ туй си намѣрѣне, когато обстоятелства-та са били естѣ-венно недобропрѣдѣти за изврѣшаваніе-то на такава едно прѣдѣриате. Той въ она прѣме, оне по бѣ отъчлѣнъ между стѣотечественнѣ-тъ си. Народъ-тъ не е гледалъ на него като на народенъ прѣдѣстѣителъ, нито си е уловѣвалъ на него като на народенъ е-свѣтодѣителъ. Той е прѣдѣстѣилъ себе си прѣвъ народъ-тъ безъ да си прѣне-сѣ отъ нѣкого. Той не е ималъ никакъ чинъ въ народнѣ-тъ стѣборъ; той не е ималъ войска подъ свое у-правленіе, нито пакъ е бѣлъ оруженъ и подкрѣпенъ отъ силни прѣтели; но при все това той прѣдѣстѣилъ себе си за основателъ на едно царство и прѣдѣстѣилъ за себе си царскъ поче-сти.

2) Исусъ Христосъ е обявилъ че

негово-то царство ше бѣде едно ду-гоуно царство.

Той не е прѣдѣрилъ да основе са-мо обыкновенно царство, но едно цар-ство което да си отличѣва отъ всички-тъ други царства. То чѣше да си различѣва отъ тѣхъ въ това че то ише да е едно чисто дугоуно царство, основано въ срѣдѣ-та на човѣкомъ-ти. Исусъ Христосъ е прѣдѣрилъ да прѣбоа не просто едно формално при-знаваніе на влѣстѣ-тъ му или едно външно слѣбѣваніе въ законѣ-тъ му, но свѣршено-то прѣдѣланіе на човѣкомъ-тъ на волѣ-тъ му. Той щѣлъ да възврѣти въ свѣтъ-тъ не единъ по-литически но единъ духовенъ прѣ-прѣтъ, и да основе на едно вѣстѣе-венно по нравственно царство — цар-ство-то на правдѣ-тъ, на свѣстѣ-тъ и на любови-тъ. Тогова сѣло щѣло да бѣде това царство, шото нрав-ственно-то естество на човѣкомъ-тъ трѣбѣло да са възбуди за да жоногатъ тѣ да стѣмѣтъ неговои поддан-ности. Тогова небесно щѣло да бѣде това царство, шото думѣ-тъ на човѣкомъ-тъ трѣбѣло свършено да си прѣобразатъ и изново да си създадатъ, прѣди да жогатъ да влѣтъ нѣкого учѣ-стїе въ него. Исусъ Христосъ е прѣд-прѣрилъ да установи Царство-то Боже въ ерѣдѣ-та на човѣкомъ-тъ. Чудно прѣдѣриате!

3) Исусъ Христосъ е обявилъ че негово-то царство ше бѣде едно есе-рици царство. Невѣрникъ-тъ Цезаръ, единъ Елишурѣиски ялѣосецъ отъ 2-ий вѣкъ, си е присвѣлѣлъ на илѣ-тъ-ма на такава едно всеерно царство като ед-но глупаво метаніе; Исусъ Христосъ, обаче, е обявилъ че той ше установи такова едно царство въ което всички-тъ човѣкомъ-ти са съединѣти прѣвъ кристи-тъ на едно общо човѣчество, и всички да бѣдѣтъ подчинени на Не-беснѣ-тъ Отецъ. Ижоворно ли е за просто единъ човѣкъ, вѣсманѣтъ въ Назаретъ, да е измислялъ такова ед-но царство, или да е прѣдѣрилъ да го установи и да е прогласилъ себе си за неговъ царъ? Невѣркъ.

4) Исусъ Христосъ е обявилъ че ше установи не само всеерно по и евоао царство.

Александръ Великий възбѣрѣвалъ ли си е нѣкого, че той е жогазъ самъ да продължава да прѣвъ завоеваніе свѣдѣ смърти-тъ си прѣвъ войска-тъ и генералъ-тъ, които са били прѣдѣдени на него? Юлій Цезаръ възбѣрѣвалъ ли си е нѣкого че шо може да стане илѣсч императоръ на Римъ илѣ отъ-гробъ-тъ да продължава да го управ-лява въ бѣжалѣ-то? Ижоворно нѣ-ше царъ, колѣго силѣ да да ила, или колѣго много да са любѣ отъ на-родъ-тъ си, идѣла ли си е народъ-тъ шо продължава прѣвъ него вѣкове

свѣдѣ смърти-тъ му да го почита като тѣхѣнъ прѣстѣлѣющъ и господствую-щѣ владѣтель, выглади да сѣдѣла по-литика-тъ му и да влѣзъ законѣ-тъ му? Ижоворно царъ илѣма такава надѣлка. Исусъ Христосъ, обаче, е прѣдѣрилъ да основе едно царство, което никога не ше падне и никога не ше са измѣни; но което ше продол-жава да сѣдѣла сѣдѣтъ чѣкъ, да си подчинѣва на самѣ-тъ законы, и прѣвъ всички-тъ вѣкове да бѣде свършено повелѣно на него. Чудно прѣдѣриате!

5. Исусъ Христосъ е обявилъ че той ше основе, ше распространи и утѣвѣчи царство-то си по едина неомысливѣна и естѣсна измѣрѣна-ма.

Той е утѣвѣлъ че не ше употре-бѣше нѣкое отъ средства-та, прѣвъ кон-то земни-тъ царства са били установ-лены.

Исусъ Христосъ не си е осмѣлѣлъ на болѣе-то-мо на свѣтъ-тъ. Той не е търсѣлъ похвалѣ отъ богати-тъ. Той самъ е бѣлъ сиромѣхъ човѣкомъ, и си е събрѣлъ най-много си сиромѣхъ-тъ, на които е бѣлъ особенъ прѣтелъ. Пирнѣ-тъ му ученици тоже са били и тѣ сиромѣхъ.

Той не си е осмѣлѣлъ нито на учѣ-ніе-то-мо на ялѣосни-тъ, нито на кра-снорѣче-то на вѣгнѣ-тъ. Той нито е посѣдѣвалъ нѣкого-тъ на ялѣосни-тъ нито е търсѣлъ тѣхѣно съдѣвѣстїе. Той е училъ простѣй-тъ народъ и ижеду него е избѣралъ и свои-тъ служители.

Исусъ Христосъ нито самъ е упо-требѣлъ сабѣ-ма, нито пакъ е дозво-лилъ на послѣдователнѣ-тъ си да ілѣ употребава за да са основе или да са распространи царство-то му. Испѣ-на е, че послѣдователнѣ-тъ му жоубѣ-ва са употребѣвали сабѣ-тъ въ полѣза на Христіанство-то, но когато са правъ това, тѣ са прѣстѣлѣвали запо-вѣдѣ-тъ му. Той е обявилъ че онѣзи, които хванѣтъ жока, отъ жока ше за-гнѣмѣтъ, Мат. 26; 52.

Исусъ Христосъ е прѣдѣрилъ да основе едно дугоуно царство въ упо-ве-тъ, въ ерѣдѣ-та и въ свѣстѣ-тъ на човѣкомъ-тъ; и той самъ е обявилъ, че това трѣбѣло да си възврѣти сако прѣвъ дугоуно средство.

(Слѣдоа)

Повече-то хора са обрѣцѣтъ къмъ Бога оне когато са малѣ. Малѣсч, знаніе че колѣго по-много хлѣ-нѣете въ грѣхъ, тождѣко по-малѣо ше е за насъ да си обрѣнете отъ ложнѣ-тъ вѣтъ. Помнѣте думѣ-тъ: «Онѣзи, които ја търсѣтъ рано, тѣ ше ја на-йрѣмѣтъ».

Благѣ думѣ не са говорѣтъ по-малѣно отъ глупави.

БОЖИ-ТЪ МЫСЛИ НЕ СѢ КАТО НАШИ-ТЪ, ИСАИ 55; 8.

3.

Аругъ въпросъ ма за който човѣ-кънѣ-тъ еднѣсно са пытѣтъ, имено, колѣко струва, и поведеніе-то на човѣкомъ-тъ често са опрѣдѣлѣ спореѣ отговорнѣ-тъ които са давѣтъ на този въпросъ. Ако, спореѣ тѣхѣно-то вѣ-нѣне, едно илѣмо ше струва много, тѣ го прѣварѣтъ и го прѣнебѣрѣватъ; но ако сѣмѣтъ че го струва много, тѣ го цѣнѣтъ високо, и много си трудѣтъ да го прѣдобѣмѣтъ. Въ това важно от-ношеніе Божїи-тъ мысли не са като наши-тъ, защото Богъ не вѣнѣ илѣмѣ-та както нашѣ ги цѣнѣмъ. Между него-внѣ-тъ оцѣненїа и наши-тъ има голѣма разлика. Истина е че всички-тъ човѣ-кънѣ-тъ цѣнѣтъ илѣмѣ-та единако; но колѣго много тѣхѣнѣ-тъ оцѣненїа и да различѣватъ пожеду си, тѣ различѣватъ неизмовно отъ Божїи-тъ оцѣненїа.

Мнозина цѣнѣтъ всички-тъ илѣмѣ спореѣ табѣлѣ-тъ, 40 грѣна прѣватъ едина грошъ, и 100 грѣна — едина крава. Елѣмѣнѣ-та на илѣмѣ-тъ, са по-малѣко тѣ цѣнѣтъ стѣотечѣ-тъ лѣчи на всѣко илѣмо, е или грѣна-тъ или прѣ-та, и тѣ вымѣтъ си пытѣтъ: «Струва ли пари?»

Аругѣ цѣнѣтъ илѣмѣ-та по едина другъ начинъ. Спореѣ тѣхѣно-то вѣнѣне, чинѣ-тъ и чѣстѣ-тъ са илѣ-драгоцѣннѣ-тъ илѣмѣ, и тѣ цѣнѣтъ по-малѣко тѣ цѣнѣтъ стѣотечѣ-тъ лѣчи на всѣко илѣмо спореѣ колѣго то у-ловѣчѣва чѣстѣ-тъ илѣмѣ-тъ чинѣ-тъ илѣ.

Трѣти ма които сѣнѣтъ тѣлѣснѣ-тъ удоовѣстїа за най-драгоцѣннѣ илѣ-мѣна въ свѣтъ-тъ, и слѣдователно тѣ прѣварѣтъ и прѣнебѣрѣватъ онѣнѣ илѣ-мѣ, които не влѣтъ достѣтътъ тамъна на-сѣлѣденїа, но цѣнѣтъ тѣрѣдѣ високо она-ва което илѣмо угодова на този начинъ.

Повече-то отъ човѣкомъ-тъ цѣнѣ-тъ илѣмѣ-та спореѣ колѣго тѣ жо-гатъ да умоногатъ богатѣство-то илѣ, или чѣстѣ-тъ илѣ или похвалѣ-тъ илѣ насажденїа, и тѣхѣно-то вѣнѣне и по-веденіе си опрѣдѣлѣ спореѣ тѣнѣ от-цѣненїа. Богъ, обаче, нѣмѣк не цѣнѣ илѣмѣ-та по този начинъ, и отъ това сѣдѣла че негови-тъ мысли не са ка-кто наши-тъ. Богъ нѣмѣ цѣнѣ илѣмѣ-та? Какво сѣнѣтъ той за най-драгоцѣн-но илѣмо въ този свѣтъ? Послѣдетѣ на велики-тъ царства, на разлѣсч-тъ про-изведенїа които плѣдоносѣ-тъ полнѣш ежѣгодно произвожатъ, на бисернѣ-тъ които са влѣдѣтъ отъ море-то, на златѣ-то което са несѣмѣа отъ плахи-нѣ-тъ, и оцѣнѣте стойности-тъ илѣ. Богъ чѣнѣтъ ли тѣнѣ за най-драгоцѣн-но илѣмѣ въ свѣтъ-тъ не. Зенете въ-сокѣ-тъ чинѣне който най-потѣнѣнѣ-тъ лица занимаватъ, прѣстоынѣ-тъ, прѣдѣ колѣго млѣнии вѣрнѣ подданнѣ-ци отдаватъ почетъ, свѣмѣ-тъ, кото

се простора до краищата на земята и обичаете стойностъ-тъ нѣтъ. Богъ счита дѣтъ за най-почетны ища въ свѣтъ-тъ? Не; тѣ всички-тъ зведо-но се считатъ ни за едно въ него-вы-тъ отбѣнны. Зекете всички-тъ видо-ве насѣдени, на които челоувици-тъ се придрѣжатъ, и за придрѣжане-тъ на които тѣ веруващия много, и обичаете стойностъ-тъ нѣтъ. Богъ счита дѣтъ за най-сѣкъи ища въ свѣтъ-тъ? Не; тѣ всички-тъ не могатъ да служатъ колкото едно, единичъ се кой-то Богъ има свои-тъ драгоценности.

Тогана Богъ каже ища за най-драго-цино въ тои свѣтъ? — една безсмертна душа. Богъ не би прѣлъ всичко-то богатство, и всичко-тъ почести и удоволствия на свѣтъ-тъ за проче единича споредъ кой-то той има ища-та. Тѣ, всички-тъ заедно, не се считатъ ни за едно въ него-вы-тъ отбѣнны; но той счита безсмертъ-тъ душа даже на най-сирѣшны-тъ отъ челоувици-тъ за най-драгоцино ища. Споредъ него-то саждење тѣ надинава всѣкъ иже, заложно тѣ была несрѣсно се съ тѣми ища тоа сребро и даго, и се драгоцино-та прѣвъ на Сана Бонѣ.

Проце, пошемо челоувици-тъ вышкы ища ища-та споредъ тѣмъ вышкы сѣкровици, пратворѣнны-тъ почести и незаслуженны-тъ удоволствия; и пошемо Богъ вышкы ги ища споредъ безпача-та стойностъ на една безсмертна душа, то не е чудно че Божи-тъ вышкы не са като тѣхны-тъ.

Тогана какъ трѣба ни да ги имѣемъ? Трѣба ли да придрѣжамъ за ги ищахъ споредъ погрѣшны-тъ челоувици-тъ мнѣни, или споредъ него-во-во-то Божие саждење? Невъ всяког да разуми доубъ за тои въ-просъ и уно да ги имѣ.

ПОСЫЩЕНЕ СИРОМАСЫ.

Много Християни прибрѣбаватъ една доста важна дѣлность, като посыщатъ сиромасы-тъ. Тѣ се извѣ-риващъ като казаватъ, че съ пощере-но се толкова много дѣтъ заповѣди, щото не могатъ да вършатъ и това. Но тазима трѣба да помнѣт, че тѣ сами много губятъ въ духовны-тъ си животъ чрезъ небреженіе-то на тѣхъ голѣмъ дѣлность.

Истинствя, единъ челоувицъ не може ниго да пощѣти всички-тъ болны, ниго да помага на всички-тъ спрѣсно; и оно и да не може да помага на всички-тъ, той може да помага на много. При това, трѣба да помнѣт, че пощѣно не става само чрезъ пари; пощѣно най-голѣмъ-та и най-добра-та пощѣно, щото може да се створи на единъ бо-гатъ или на единъ сиромасъ, е да му се продадутъ нѣколко съвѣстливны и шриетѣсны думы.

Богъ е духъ безсмерно блаженъ и за това най-трѣба да го придрѣжамъ съ радостю, той е духъ безсмерно вѣднѣнствъ, и за това най-трѣба да дохождамъ прѣдъ него съ благоговѣніе; той е духъ безсмерно свѣтъ, и за това най-трѣба да са отправямъ къмъ него съ чисти сърдця и въ неже-то на единичы-тъ ни хотѣныи Христѣ; той е духъ безсмерно сла-венъ, и за това най-трѣба да придрѣ-жамъ прѣдъ-хотѣно-то му въ всичко-то пошрѣнны, и до колкото воз-можъ да славимъ иже-то му.

РѢЧНЫЙ КОНЬ.

РѢЧНЫЙ-ТЪ конь е четверного водо-дино животное, на което природно-то общество е Аарика, и съ шипира въ Нѣтъ и въ много други голѣмы рѣки во однои часть на свѣтъ-тъ. Ако и да е много животное, той излѣва и на сухо да се хранѣ съ трѣва, съ сѣнѣва, и съ клеове на арвета. Той е до-дѣтъ голѣмо и едно животное. Излѣва съ голѣмо и едно животное на сухо, е от-вратителствъ, защото тѣло-то му е го-лѣмо, мѣсто и обѣ, глава-та му, сравнително съ други-та коня тѣло-то му, чрѣзвычайно голѣмо и позѣ-тъ му доста къси. Той е около 5 метра дългъ и 2 метра високо. Шипъ-тъ му са малы и островиръ, ои-тъ въ жалы и черны и устри-тъ му доста добры. Красна-та му вѣлобѣ е вѣло-вѣна. Челоувици-тъ, особенно оубав на долинѣ-тъ, казаватъ, са стрѣшны; тѣ поощава се около единъ излѣвъ дѣ-лѣтъ, и съ тѣловою кораво щото когато си ударятъ съ стѣнама, тѣ испушчатъ искри отъ огъи. Опашна-та му е къса и дебѣла, и цѣло-то му тѣло е обвито въ една дебѣла и яка кожа, която нечь и стрѣмъ никакъ могатъ да про-ижежъ.

Сидунце-то крѣто свѣдѣніе отъ единъ излѣвъ поощава сѣлѣ-та и ко-рѣвѣнѣ-та на това животное.

Най-убихимъ единъ старъ рѣченъ конь въ рѣкъ Нѣтъ; но прѣди да го убѣ-вѣтъ имѣхъ съ него една битва за чѣтыри часа прѣвъ пошѣ-та, и той бѣ-не толкова силнѣщъ много малко оста-ва да на поуби. Отъ 25-тъ куринкуи, които хварѣхъ въ глава-та-та му, като бѣхъ само два дѣтъ дѣлѣщъ отъ не-го, само единъ конь вѣлобѣ-тъ да оста-тъ при оуби-тъ му; и сѣлѣ това ка-то дѣлѣше той испушчающе порѣи отъ нѣтъ. Всички-тъ други куринкуи оста-вахъ въ дебѣла-та му жока. Най-но-вѣщъ ни са привидѣхъ да употре-бѣвъ противъ него единъ малкъ конь, съ кой-то трѣбавше да хварѣхъ нѣтъ голѣдѣ въ глава-та-та му прѣди да го поубѣжъ.

Тѣмъ-тъ доветъ рѣченъ-тъ конь за жѣботъ свой, което придрѣжъ на сѣнѣва, за лошацѣ-тъ, които се назира подъ колѣ-та му, за лабы-тъ му, съ които се правн голѣма стѣповица, и за кожа-та му, отъ кой-то се правятъ шелевы, шитѣно, бичѣно и други ища. Осѣвъ челоувици-тъ, глашны-тъ неспрѣтъ, на това сижно животное е кроуи-тъ; дрѣвни-тъ люде вѣрѣвахъ се една не-излѣдѣна рѣчица съществува между дѣтъ дѣтъ животны; тѣ, обаче, и дѣ-лѣтъ съ глѣздрѣщѣе тѣлощѣ добръ, по-то тырѣтъ нарѣдно навалѣтъ едно на друго. РѢЧНЫЙ-ТЪ конь бѣше излѣствѣн на дрѣвни-тъ, кой-то се описва рѣзо отъ свѣнствѣ-тъ вът. Въ Іозъ, глава 40, съ споменува едно сижно животное съ име-то *Велозъ*, за което ижего естествоиспытатели вышкѣт че то е болѣ рѣченъ конь.

Пошемо че Библія-та не е една гатанка за ядѣри главы, но е една свѣтъ за пѣстѣнственици-тъ. С. Агустинъ.

НАЧИНЫ ЗА ПИСТЕНЕ.

12.

Начини-тъ, чрезъ които челоувици-тъ могатъ да увеличатъ богатство-то си съ-стѣнны, се два класса, отъ които ширѣш-тъ всякои може да употреби самъ, а вторы-тъ — съ сѣлѣнствѣ-тъ съ друго. Начини-тъ отъ първы-тъ классъ са прѣсти, и ижеи отъ тѣхъ най-изложимы въ прѣдшны-тъ бро-еве на листа си.

Сегга най-само ше ги повторимъ вѣрѣтъ. Първо, всякои трѣба да издѣ-лно по-малко отколѣто печѣтъ; ко-лѣ-но не-малко трѣба да се опрѣжѣни споредъ обстоятелствѣ-та на всѣко ин-див. Физическы-тъ Божокъ е казалъ че единъ челоувицъ трѣба да свѣнствѣ по-лошица-тъ отъ печѣлъ-тъ си; обстоя-телствѣ-та, обаче, позволяватъ на челоувици-тъ да свѣнствѣтъ толкова много, и сѣвъ Божокъ не е казалъ свое-то си право.

Второ, всѣкаи да са труды вы-нагы да плава въ брой онова ко-го куупѣта, и да не изтрупѣта дълго,е, кой-то отколѣто плава въ брой онова плашѣна. Онова, кой-то плава въ брой онова, то не куупѣта толкова много не-погрѣбимы ища, както оныи кой-то куупѣта на вересіа; той ше имѣлъ по-вече дажъ не може да жинѣ бѣтъ прѣди да ги куупѣ. Оныи, кой-то плава въ брой, може да куупѣ по-свѣнто отъ оноваго кой-то куупѣта на вересіа; и-то тоже да се имѣзати отъ дѣлѣщныи сѣлѣтъ. Вѣсъ свѣнствѣно много челоу-вици-тъ имѣхъ, кои-то куупѣхъ въ първыи затруденѣ, когато куупѣхъ на вересіа, които ижехъ да бѣждѣ въ добро енцианцино положѣно, а ко-да плавахъ въ брой шотъ куупѣхъ. Истин-ствѣ е че обстоятелствѣ-та не позво-ляватъ вышкы на челоувица да куупѣ въ брой, но добръ ще бѣде за всѣкой челоувицъ да дѣръ обѣио правно да не куупѣва едно иже, за което той не може да плава въ брой. Но-добръ да чѣза за него долѣто може да го плава.

Трето, челоувицъ не трѣба да издѣ-лѣва печѣлъ-тъ си, кой-то жинѣ да направи въ бѣлѣно, но кой-то дѣлѣ-ствително оно не е придрѣжѣ. Мно-зина са съ вышкыма да свѣнствѣтъ всѣка ще бѣде печѣлъ-та нѣтъ прѣвъ на-дѣлѣта седмѣна или ишѣщѣ-тъ ижеи и т. н., и тѣ издѣлѣвѣно онова които се вынагѣтъ да поощава. Но придрѣжъ въ издѣлѣ-тъ си съ бѣлѣми печѣлы, тѣ свободно куупѣхъ онова ко-го друго не бѣхъ куупѣны. Тога е голѣма вышкѣ, щинѣтъ тѣ може да не бѣждѣ въ състояние да придрѣжѣтъ тѣхъ не-чѣлы; много обстоятелствѣ-та може да се случѣтъ, които да развѣятъ най-то-чѣны-тъ нѣтъ прѣвѣнѣны, и тога-вѣ тѣ са навѣрѣтъ нѣтѣрѣни съ тѣхъ-ны дълго. Много по-добръ е да при-дрѣжѣтъ дѣлѣствѣно печѣлы-тъ си, прѣди да ги издѣлѣвѣтъ.

Четврто, всѣкой трѣба да дѣръ редѣвны сѣтъкъ за всичко но печѣно и но издѣвна. Тога обичай лесно мо-же да се придрѣе отъ всѣкого, и ко-гато са придрѣе, той ще му прише-е голѣмъ бѣкъ. Всѣкой кой-то знаесе всичко но печѣно, естествоно ше се труды да придрѣе по-много иже за да го заимѣтъ, и тога обѣио всѣкои щото излѣщѣ, че вынава по-вече къкъ и за къкъ излѣщѣ на-рѣтъ си. Осѣвъ това, оныи кой-то свѣтъ всички-тъ си разнѣсы, ше зине къкъ

ижевна прихѣдѣ-тъ си. Мнозина не знаятъ къкъ издѣлѣвѣтъ на-рѣ-тъ си. Въ драй-тъ на седмѣцѣ-тъ ни на го-дина-та тѣхны-тъ печѣлы са отпѣжѣ; тѣ се чудѣтъ че тога е така, и не знаятъ за какѣкъ са ги придрѣжѣ. Тѣ не знаятъ едно обѣио пошѣте за тога, но ижевъ такъ много и подробно знае, и сѣлѣдствѣно тѣ не са въ състоіе да развѣятъ къкъ може да свѣнствѣ по-вече. Мнозина ше се поудѣтъ мно-го, ако да се научѣтъ кой-то много тѣ издѣлѣвѣтъ всѣкъ година за безпо-лезно ища. Оныи кой-то знаесе всички-тъ си разнѣсы, може на край-тъ на година-та да ги придрѣжѣ и тога да опрѣжѣтъ дажъ не е издѣлѣвъ по-много-го отъ колѣто трѣба за тога ни за онова.

Пето, всѣкой спѣрѣтъ и всѣка ст-пруга трѣба да вынѣмѣтъ щото иже да не въ изгубѣа. Въ това отноше-ніе жена-тъ може много да помага ни да придрѣствѣно на къкъ си. Малкъ-тъ може да бѣде трудолюбиво и сполу-чѣно въ званіе-то си, но жена-тъ, чрѣвъ исперѣнствѣно, е дошѣнѣ-тъ кой-то излѣщѣно да раслѣтъ голѣ-мъ часть отъ печѣлы-тъ му. Нѣкъкъ не сѣлѣва че дѣмъ-та на майка-та, кой-то издѣвна най-много пари за дрѣхы, вышкѣтъ най-често и най-добръ обѣчени. Много майки издѣлѣвѣтъ много отъ прихѣдѣ-тъ на бѣщи-тъ на дѣта на дѣмъ-та си, но придрѣжъ на змѣрѣнѣно-то си да ги плазѣтъ до-брѣ, да ги заимѣвѣтъ на рѣбе, и по-сѣтъ тѣ не куупѣтъ на нѣмъ-тъ дѣмъ, послѣдѣно тѣ не бѣждѣ толкова добръ обѣчени колѣто дѣмъ-та на други майки, които издѣлѣвѣтъ много по-малко пари за дрѣхы, но които вышкѣтъ на ги плазѣтъ. Сѣмѣ-то си случѣва въ всѣко друго отдѣленѣ на до-мѣжнѣно-то. Проце, нева всѣкаи бѣ-на и всѣка майка да вынѣмѣтъ добръ щото иже да не се изгубѣва ни да се пощере въ къкъ-та. Дѣмъ отпѣ-лъ, кой-то се бѣждѣ трѣба да вынѣ-вѣтъ щото иже да не е разѣчно въ домъ-тъ отъ сѣлѣ-тъ-тъ ни отъ други ижеи. Тѣ не трѣба да правѣтъ тога отъ сѣлѣнствѣно или отъ сребро-лѣно, но за да могатъ да вынѣтъ сред-ства се кой-то да заимѣвѣтъ новѣе бѣгодѣтныи дѣла.

Споредъ бѣждѣ-тъ на Рускѣ-тъ Аарѣва дохѣды-тъ и отъ нѣмѣлѣ-тъ година излѣзѣтъ до 870,777,802 ру-бля, а разнѣмъ-тъ ги — до 870,769, 280 рубль; проче, дохѣды-тъ нади-мѣнѣтъ разнѣмъ-тъ съ 8,822 рубль. Неосвѣрѣстѣнны-тъ дѣноци са 801, 021,466 рубль (отъ които 192 ми-лиарда и половина са за иштѣи); не-освѣрѣстѣнны-тъ дѣноци са 193,617,281 рубль; парскѣ-тъ транс (руссѣны, на-рѣшѣнныя, пошѣ и телеграфъ) 28,613, 446 рубль; парскѣ-тъ искусство 29, 653,301 рубль и пр.

Разнѣмъ-тъ за дѣрѣжнѣ-тъ дѣлъ съ 108,264,871 рубль, за граждан-ско-то управленіе 1,964,453 рубль, за Синодѣ-тъ и за Аарѣва-тъ Тѣрѣкъ 10,445,442 рубль, за Министер-ство-то на Дѣорѣ-тъ заедно съ дѣлъ-тъ за цѣрѣкъ-тъ — 9,035,574 рубль; за Министерствѣ-то на Волѣ-тъ къшѣна 181,532,505 рубль, едно количество, което е почти чѣтырѣ-тъ часть отъ общи-тъ дохѣ.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница се издава ескаво Четвъртък. Цѣна—за един годник е едно бѣло медисиде и половина, а за шестю мѣсца три четвърта отъ бѣло медисиде, въ който чин е поименно Турски мажора (мажора) 50 гроша за годика. Свободноставна—на рѣзба солонка до са прѣдлѣвато и до са вправо еса полница, ес арупа, ес калѣе шис, ес прѣдлѣвато мажора (мажора) Турски, Илжес, Прусски, Русски или Француски, на рѣзбѣа или у Америкаи Хис ес Паризѣа. Иштѣта са ештѣтава по 2 гр. на рѣзба.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 24 ФЕВРУАРИ 1877.

Брой 8.

ЧУДЕСНА-ТА СПОЛУКА НА ПРѢДПРИЯТИЕ-ТО ХРИСТОВО.

Въ явилни-тъ си бровеи изложиха че прѣдприятіе-то на Исуса Христа е било въ всако отношеніе толкова извънардно, што въ сѣво-то това прѣдприятіе ся явилъ доказателство за свѣрхъ-естественни-тъ му характеръ. Аво това е така, още по-силна доказателства за Божество-то му ся явиларятъ въ чудеснѣ-тъ сполука на платъ-тъ му, въ дѣйствиелно-то извѣрженіе на прѣдприятіе-то му и въ изплатно изпълненіе на нѣкъ-тъ му.

Нѣка заблѣвхити 1) средства-та, на които Исусъ Христосъ ся е уполвавалъ за извѣрженіе-то на прѣдприятіе-то си; 2) смы-тъ, които ся дѣйствиелно изпротивъ нѣкъ; и 3) сѣдѣніе-то.

1) *Нѣка разлѣвхити, миро, средства-та, на които Исусъ Христосъ ся е уполвавалъ за да уставоко едно духовно, ескаво и бѣло царство.*

Нѣка ся повѣржѣ напредъ прѣвъ повече отъ 18 нѣла до салѣбѣ-тъ салѣбѣ като ся рѣвнѣ Исусъ Христосъ, и да разлѣвхити какво е било толкова положеніе-то на работа-тъ, и какви средства ся салѣвхитиелно толѣва за основаніе-то на едно всѣрпно царство въ сѣрпѣ-та на челоувѣ-тъ. Иное прѣдприятіе не ся е вѣждало нѣкога побѣждание отволѣго онова, което Исусъ Христосъ брѣе прѣдпріе.

Исусъ самъ бѣ умрѣлъ. Той бѣ прѣтрѣлъ единъ бѣжестъ смъртъ. Иштѣта, ученици-тъ му оставиха живи, но тѣ бѣхъ распрѣснати, обѣржѣни и почитъ отнѣни.

Тѣ бѣхъ жалѣни на брѣб; толѣва салѣбѣ жожахъ тѣ да ся надѣвѣтъ, че прѣвъ тѣхъ жалѣни души се ся подчѣнѣтъ на рѣснѣнѣ-тъ нѣкъ учѣнѣ.

Тѣ бѣхъ Иудеи; толѣва салѣбѣ жожахъ тѣ да ся надѣвѣтъ, че язвѣчнѣ-тъ, които прѣвѣраха Иудеи-тъ, шѣхъ да прѣмѣтъ души-тъ нѣкъ?

Тѣ бѣхъ отлѣвхити отъ Иудеискѣ-тъ церкѣи; толѣва салѣбѣ жожахъ тѣ да ся надѣвѣтъ, че слѣтѣственнѣнѣнѣ-тъ нѣкъ, които бѣхъ отхвърѣни и рѣснѣнѣ-тъ учѣнѣ нѣкъ, шѣхъ да прѣмѣтъ учѣнѣ-тъ му?

Тѣ бѣхъ обидѣи; отѣдъ жожахъ тѣ да прѣдобѣятъ нужнѣ-тъ средства за да салѣвѣтъ дѣло-то си?

Тѣ бѣхъ неучѣнѣ; толѣва салѣбѣ жожахъ тѣ да ся надѣвѣтъ, че сѣвѣ-тъ шѣне да прѣмѣе учѣнѣ-та нѣкъ?

Тѣ бѣхъ живѣеи возско искусство, нѣто военни средства; толѣва салѣбѣ жожахъ тѣ да ся надѣвѣтъ да завоеувѣтъ велики народѣ?

За тѣхъ живѣеи друго средство, прѣвъ което да уставоветъ едно всѣрпно царство, оснѣвъ сѣво-то проповѣданіе на рѣснѣно Исуса. Иштѣта споредъ сѣдженіе-то на този салѣбѣ, шѣ-

кога велико прѣдприятіе до сега не ся е уполвавало на такѣва недостаточни средства. Споредъ челоувѣско-то сѣдженіе не е имало никакѣ надѣвѣ че прѣдприятіе-то на Исуса шѣне да бѣде сполуважно; и тѣи сѣдженіе бѣ ся подѣржало, ако ся знаеахъ подъ шѣнѣе прѣтѣвѣдѣнѣнѣнѣ-тъ смы.

2) *Нѣка разлѣвхити, аворо, силѣи, нѣто кѣио ся дѣйствиелно прѣтѣвѣдѣнѣнѣнѣ-то на Христѣво-то прѣдприятіе.*

Аво сѣвѣ-тъ да означѣе такѣвъ единъ извѣрженъ, като Исусъ Христосъ, толѣва негово-то прѣдприятіе шѣне погоса да ся извѣржи. Но очакѣвахъ на Иудеи-тъ такѣвъ извѣржѣ; и Иудеи-тъ очакѣвахъ единъ Мессіа, който да ги освободи отъ Римско-то нѣго, да установи едно славно Иудеиско царство и да прѣвѣвѣе Иудеискѣ-тъ народъ надъ всѣчнѣ-тъ други народѣ, и ес радѣсть тѣ шѣхъ да прѣмѣтъ такѣвъ освободитѣ; но тѣ не бѣхъ никакъ разлѣвхити да прѣмѣтъ за Мессіа Иудеиско, който нѣкъ запѣвѣдѣва да отлѣдѣ Кесарѣнѣ-тъ Кесарю, който го оснѣво не полѣзѣнѣно че не че да оснѣво никакѣ зѣно царство, и който обѣвѣвѣе себе ся за бѣгодѣствѣе, и освободитѣ на язвѣчнѣ-тъ тѣи такъвъ и на Иудеи-тъ. Тѣ не очакѣвахъ такѣвъ Мессіа и не шѣхъ да го прѣмѣтъ. Иштѣта е открьлѣ толѣва аворо дѣйствиелнѣ-тъ учѣнѣ на Иудеискѣ-тъ законоучѣнѣи, што тѣ ся бѣли гѣтѣи не да го почитѣтъ като Мессіа, но да го изобѣвѣвѣтъ за богоуство. Той е изобѣвѣвѣлъ толѣва строго дѣйствиелнѣ-тъ и невѣрѣлѣ-тъ на народѣнѣ-тъ прѣдлѣвѣнѣнѣнѣнѣ, што тѣ ся бѣли гѣтѣи не да го прѣмѣтъ за бѣгодѣствѣе извѣрженѣ-то да го прѣдлѣвѣтъ до смѣрѣ-тъ. Той толѣва ся е прѣтѣвѣлъ на народѣнѣ-тъ прѣдлѣвѣнѣнѣнѣнѣ што народѣ-тъ ся поднѣвѣлъ прѣтѣвъ нѣкъ и выхѣлъ: «Рѣснѣи го! Рѣснѣи го!» И Иудеи-тъ ся продѣвѣвѣли, че ся прѣтѣвѣтъ на учѣнѣнѣ-тъ Исусовѣи какѣво бѣхъ ся прѣтѣвѣли на салѣго Исуса. Тѣ не шѣли да слѣшѣтъ обѣи, които утѣвѣдѣвахъ че Исусъ, кого тѣ бѣхъ рѣснѣли, бѣше обѣвѣнѣнѣ-тъ нѣкъ отъ Бога Мессіа. Тѣ зарѣвѣли на учѣнѣнѣ-тъ му да не проповѣдѣватъ въ негово ише. Тѣ хѣрѣли Петра и Иоана въ тѣмнѣнѣ, а Стефана убѣли съ камѣнѣ. Тѣ поднѣгали таково строго гонѣнѣе въ Иерусалимѣ, што новѣе-то отъ учѣнѣнѣ-тъ Исусовѣи ся ся изгѣнѣи отъ тамъ, и дѣво и да отнѣвали народѣ-тъ ги бѣли съ камѣнѣ, и съ тѣмнѣнѣ обѣвѣнѣнѣи възлѣдѣхъ Римскѣ-тъ управитѣли прѣтѣвъ тѣхъ. Иштѣта на всѣждѣ дѣво отнѣвали, тѣи тѣрѣли нѣи гонѣнѣи, и често ся прѣсѣдѣвали до смѣрѣ.

Понѣе Иудеискѣ-тъ народъ и дѣвошнѣ-тъ му навѣнѣнѣнѣи ся бѣли толѣва

прѣтѣвѣи на учѣнѣ-то Христѣво, какъ е било възлѣжно да ся установи въ тѣхъ царство-то Христѣво?

(Сѣдѣе).

МОНСЕЕВИЙ-ТЪ ИЗБОРЪ.

1.

Всѣлю тѣрѣба да изучи животѣнѣ-спѣнѣ-то на Монсеѣ. Той бѣ едно извѣрженѣе шѣе и пѣсѣнѣнѣе животѣ-описание е тѣрѣдъ любѣнѣнѣнѣе и поучѣнѣнѣе. Иной не може да ся запѣвѣе добръ съ Монсеѣ, прѣвъ стѣнѣнѣнѣнѣи му, безъ да ся побудѣ да сѣдѣла добрѣдѣствѣнѣе живѣнѣе; и иной не може да извѣрѣва живѣнѣи му прѣвъ всѣчнѣ-тъ му чудни обстоятелства, безъ да ся вѣржѣтъ да прѣтѣвѣнѣи на всѣзѣкъ видѣ искусства. Обстоятелства-та на рожденіе-то му и дѣйствиелно-то му ся извѣстѣи на читатѣлѣ-тъ нѣи. Той бѣ сынъ на една Еврейкѣ, която, за да запѣвѣе живота му, скрѣи го въ единъ ковчѣецъ отъ трѣстѣ въ рѣкъ-тъ Нилъ. Той ся наврѣи отъ Фарѣонѣвѣ-тъ дѣщерѣи, кото го зе и го уснѣнѣи. Като смы на царскѣ-тъ дѣщерѣи, Монсеѣ ся наслаждѣнѣе съ правдѣнѣ-тъ на царскѣ-тъ чѣлдѣ. Врѣме доидѣ, обаче, когато, по Божіе провидѣнѣе, той тѣрѣбе да ся избѣре далѣ да продѣвѣла да ся наслаждѣе съ тѣи царскѣ правдѣнѣи, нѣи да ся сѣдѣнѣи съ своѣ-тъ си зарѣбѣи и угнѣнѣнѣи народѣ. За рѣшеніе-то му шѣи ся учѣнѣ отъ салѣвѣнѣнѣ-тъ души: «Съ вѣрѣ Монсеѣ, като доидѣ на извѣржѣнѣе, отнѣвѣи да ся парѣга смы на Фарѣонѣвѣ-тъ дѣщерѣи, и прѣдлѣвѣнѣе по-добръ да дострѣвѣа съ народѣ-тъ Божіи, а не да шѣа вѣрѣнѣнѣнѣе наследіе на грѣхѣ-тъ; като рѣшилѣ че поменѣе-то за Бога е по-голѣмо богатство отъ Египѣтскѣ-тъ ескрѣпѣнѣи; занѣто гѣдѣнѣе на бѣжѣнѣнѣе-то мѣловѣдѣнѣнѣе. Еп. 11: 24—26. Отношеніе до този чуднѣи изборъ нѣво инаго заблѣвѣнѣнѣнѣи нѣнѣи, отъ кото всѣко едно заслѣвѣа вѣнѣнѣнѣе-то нѣи.

1) *Нѣка заблѣвѣнѣнѣи кой направи този изборъ.*

Монсеѣ, като рѣшилѣ да не ся на парѣга вече смы на Фарѣонѣвѣ-тъ дѣщерѣи, не бѣ едно дѣте; и той не направи тоша рѣшеніе по нѣвоѣ дѣтскѣ причинѣ. Монсеѣ не бѣше единъ завѣнѣи жожахъ, кото рѣшилѣ да ся счита единъ отъ угнѣтѣнѣ-тъ Евреи; и той не бѣше повѣнѣнѣи отъ нѣкоже метаніе на жалѣдѣ-тъ си. Напротивѣ, Монсеѣ като направи този изборъ, бѣше на вѣрзѣстѣ. Той бѣше напѣвѣнѣнѣи отнѣвѣи вѣрѣе дѣтскѣнѣ-тъ работѣ; зарѣбѣнѣи да ся охладѣ, и неразѣснѣенѣнѣе-то и извѣрженѣе да стѣне по-увѣрнѣе; той бѣ въ по-

женіе да разнѣснѣи добръ всѣчнѣ-тъ обстоятелства, и като здравѣнѣнѣнѣи жожахъ да рѣши выпѣрѣ-тъ.

Отъ друга страна, Монсеѣ, като рѣшилѣ да напѣвѣе удовѣнѣнѣнѣнѣе-та на царскѣнѣ-тъ дворѣ, не бѣше прѣстарѣлъ жожахъ, кото да бѣше вече ся наснѣлѣ съ сѣвѣнѣнѣ-тъ удовѣнѣнѣнѣе и да шѣе можѣнѣе да ся наслаждѣа вече съ тѣхъ; што вѣстѣи бѣше единъ отнѣвѣи старѣи, котоже неспѣлува-тъ да бѣше обѣржѣнѣи, и кото да бѣше гѣтѣе да вѣсѣнѣнѣе: «Суета на суетѣ-тъ, всѣчѣе е суетѣ». Не, иштѣта, Монсеѣ, кото рѣшилѣ да напѣвѣе удовѣнѣнѣнѣе-та на царскѣнѣ-тъ дворѣ, бѣ тѣлко на онакъ вѣрзѣстѣ, въ кото тѣи можѣнѣе най-многѣ да ся наслаждѣа съ тѣхъ. Въ тоша вѣрѣи всѣчнѣ-тъ му смы, тѣмѣнѣи и умѣнѣнѣи, бѣхъ друго разнѣнѣи, и той бѣ въ таково сѣдѣнѣеи въ кѣоже можѣнѣе най-многѣ да ся воспѣлува отъ всѣчнѣ-тъ права на царскѣнѣ-тъ дворѣ.

Голѣма разлѣка, обаче, нѣка между мѣдѣи челоувѣи; занѣто иной ся надарѣнѣи съ такѣва умѣнѣнѣи смы што тѣ лесно проувѣнѣнѣи всѣчнѣ-тъ обстоятелства въ кото ся напѣрѣтъ, и знѣнѣтъ какъ да ся воспѣлуватъ най-многѣ отъ тѣхъ; но други нѣа толѣва салѣвѣнѣнѣи што не слѣзѣнѣи онова, кото е затѣкъ полѣза. Монсеѣ, като рѣшилѣ да напѣвѣе всѣчнѣ-тъ правдѣнѣи и правнѣнѣнѣнѣе-та на царскѣнѣ-тъ дворѣ, не бѣше салѣвѣнѣи челоувѣи, тѣи што да не можѣнѣе да ся онѣнѣи добръ, занѣто той бѣше челоувѣи, салѣвъ словѣнѣи и дѣлѣи, и знѣнѣе чѣлдѣи добръ како гѣтѣи котога напѣвѣнѣи тѣи царскѣ правдѣнѣи.

Въ салѣбѣ-тъ ся ся повѣнѣли нѣвѣнѣи завѣнѣнѣи, кото не ся можѣнѣи да вѣдѣтъ нѣи да онѣнѣи повече отъ едно нѣнѣи, и кото салѣвѣнѣнѣе-тъ прѣвѣнѣи и прѣвѣрѣвѣнѣнѣи всѣчнѣ-тъ учѣнѣи. Такѣва челоувѣи, по прирѣнѣи на нежѣнѣнѣе-то си, худѣтъ знѣнѣнѣи, прѣвѣрѣтъ наузѣ-тъ и прѣвѣрѣвѣнѣи всѣчнѣ-тъ средства за успешнѣнѣ-тъ образованіе. За тѣхъ не шѣне да бѣде какѣво оно напѣвѣнѣнѣе учѣнѣ-тъ мажѣи и отнѣнѣнѣ-тъ учѣнѣи на царскѣнѣ-тъ дворѣ, и ся сѣдѣнѣнѣи съ единъ невѣржѣнѣнѣи народѣ. Монсеѣ, обаче, не бѣше такѣвъ челоувѣи; и прѣтѣвѣнѣи той бѣше учѣнѣ жожахъ, и безъ салѣвѣнѣи тѣ ся сѣбрѣнѣи съ учѣнѣ-тъ въ царскѣнѣ-тъ дворѣ и ся установѣи отъ най-знѣнѣнѣнѣи-тъ му учѣнѣи. Монсеѣ, като рѣшилѣ да напѣвѣе салѣнѣнѣи-тъ дворѣ, не бѣше единъ невѣжъ-авѣнѣнѣи, но единъ знѣнѣнѣи челоувѣи, кото проувѣрѣнѣи добръ челоувѣнѣ-тъ на онака вѣрѣи, и можѣнѣе да онѣнѣи тошо способнѣе-тъ на учѣнѣ-та нѣи.

Рѣшеніе-то да ся напѣвѣе Фарѣонѣвѣ-тъ дворѣ отъ такѣвъ единъ спо-

собою, образованъ, просвѣщенъ и здравомыслиецъ какъ заслужа вниманіе-то ш.

Въ идуцую-тъ си брой нѣе разгладимъ самъ-тъ му избора.

«АЭЪ СЫМЪ СЪ ВАСЪ».

Исусъ Христосъ с живилъ 33 години на земь-тѣ не само за онѣи, които са го шлѣли съ свои-тъ си очи, и за онѣи, които са чули съ свои-тъ си уши гласъ-тъ му, но за всички-тъ челоуци въ всички-тъ врѣмена, обществества и мѣста. Той хванъ «Аэъ сымъ съ васъ» дже до края-тъ на свѣтъ-тъ. Тѣна да до брой-тъ, Анастаси-тъ Апостолъ-тъ съ отиванъ на свѣтъ-тъ са проповѣдавалъ, и Господъ е работилъ съ тѣхъ. Ан. Павелъ е поучувалъ туръ туръ до когато е казалъ : «Христосъ е все и въ все». Прѣкъ врѣме-то на сизаганъ-тъ си съ глудуване-тъ си, гоненіа-тъ си и скръбъ-тъ си, той е казалъ : «Аэъ живилъ; и при това не азъ, но Христъ живилъ въ мене».

Срѣдне-то на Исуса може да утѣши страдальци-тъ, да са радни съ радосте-тъ, да провидя живилъ-тъ си, да слуши како въздиханіе и да отговора на него.

Како е изобрѣна любов-та.

Въ една область въ Русіи, въ едно удачно мѣсто, има единъ стѣнъ съ този надписъ : «Иной челоукъ илѣа по-тогдакъ любовъ отъ оповога, кой-то волалъ животъ си за прѣтепа си». Този стѣнъ е издѣлалъ за спомѣнъ на едно троганое приключіе. Ведѣлъ илѣако душъ като пѣтушки прѣлъ тѣзи область, нападани са отъ една глупица въди, която сѣдѣла като илѣа коніе-тъ илѣ, шумелъ са и врѣлъ челоуци-тъ. Слуга-та на едного отъ патини-тъ хвърлил са по-рѣдѣ илѣи-тъ, и врѣлъ свои-тъ си смѣръ, добиваи животъ на восторжана. Този стѣнъ показва илѣи-то дѣто востъ-тъ му съ илѣи надирѣи; надирѣи-тъ на него сѣдѣла една благодаренъ прикръ на привязанъ.

Но другъ оно по-благодаренъ прикръ илѣа. Другъ стѣнъ илѣа, върху който илѣа челоукъ : «Тѣа е любовъ, не чѣ мой отечъ Богъ, но чѣ мой обща вѣсъ, и е испротивъ Силъ-тъ си да ми искутъ отъ грѣхове-тъ ми». Този стѣнъ е илѣилъ благодарный-тъ стѣнъ на Св. Сисаніе, — кой-то е испечалъ съ общими дузи.

Иной илѣа работа отъ началъ-то на свѣтъ-тъ не е била направила, и иной илѣа животъ отъ тогана на-сѣтъ не е била несомучаи.

Иного не оставиле уместими-тъ си силъ да рѣдѣватъ. Начинъ-тъ да ги дѣрѣте лѣсвани, е да ги употре-бавате постоянно.

Единъ прѣстѣпанъ казалъ така : «Аэъ илѣа добръ фѣнѣилъ, но у-дѣлѣи-то ми обрѣдѣи-тъ на до-дѣла туръ туръ лѣно състоене. Аэъ илѣа обрѣ-дѣи да са издѣлалъ илѣа дозъ-тъ, да отпавѣ съ мочета-та по удинѣ-тъ, дѣто азъ си научилъ да кахѣну-валъ, да нечувалъ, да са вѣлѣа, да вѣлѣа животи и да илѣа опавати илѣи-тъ».

ЖЕРАВЪ.

Жеравъ-тъ са голѣми птици, които поедиватъ блатнѣи мѣста, холѣтъ единъ врѣме по тощи-тъ климати да живуване, и какъ са климати да съ-рѣдѣ по сѣверни-тъ климати да по-хлѣдъ и да са хранятъ. Тѣ обичаване по хвирѣтъ ноци на полове, като по-сѣдѣватъ единъ вѣдѣи и вратъ по-рѣдѣ него на два реда тѣи шото образуватъ единъ трагическѣи, и илѣватъ единъ животъ трагическѣи. Тѣ са хранятъ съ илѣани животни, съ рабѣи, съ живици и съ други малки животни, съ сѣмена, съ жито и други подобни плодове. Тѣзи птици са отъ родъ-тъ на цапъи-тъ. Тѣ илѣа дѣлѣ илѣи, дѣлѣ конѣи, малѣ глѣкѣ и высоки дѣлѣ; въ изгледъ-тъ си тѣ мочудно прѣнѣватъ на шрѣкъ-тъ. Единъ нѣдѣ отъ тѣхъ са чочулати и много красиви. Тѣ са много странни, и понеже зрѣни-то и слухъ-тъ илѣ съ много степенъ, челоукъ-како може да приближи при тѣхъ. Понеже климатъ илѣ е доста силен и остра, то когато илѣи отъ тѣхъ са поведѣли си са удари, лѣи-тъ-тъ трѣба да прѣнѣватъ до него съ голѣмо прѣдвидѣние, защото той може да ги поведѣи съ климатъ-тъ си. Тѣ прѣватъ глѣдѣ-та си на высоки дървѣта или на земь-тѣ споредъ обстоятелствъ-та, и смѣчатъ по двѣ илѣи, които са бѣло-синяви.

ШРЪКЪ ТЪ.

Шрѣкъ-тъ, когото читанѣи-тъ илѣ съ вѣлѣани, илѣ дѣлѣ, острѣвѣа и илѣа климатъ; грѣтъ дѣлѣи и илѣи, на които трѣто-то и четвѣрто-то верѣ са илѣ-дѣлѣи и рабѣи; опавѣкъ илѣа и широкѣи, и возъ высокии и червѣи. Душѣ-та шрѣкъ на Евреями значѣи *благъ-тъ ми милостъ*, а на Грѣци — естественъ милостъ; и, впрѣтнѣи, това име му е дало по прирѣкъ чѣ той много обѣа малѣи-тъ си и са грѣнъ за тѣхъ. Тогозъ голѣмѣи е привязанъ-тъ на родитѣи-тъ кѣмъ малѣи-тъ илѣ, пото тѣи поинѣа са погнумалъ въ стрѣи-тъ си да ги избавятъ отъ огънъ, когато си е случило да са занѣи глѣдѣ-то илѣ. Въ шрѣкове-тъ е илѣао разни суевѣи, и вѣлѣе челоуци-тъ не са ги поведѣли. Иной народъ въ древно врѣме мѣшалъ чѣ тѣ са оцѣтвенѣи и

благочестіе-то, на всерѣна-тъ любовь, на признателностъ-тъ и на дружественостъ-тъ. Въ илѣи мѣста дѣлѣе илѣ прилахъ религиѣи службѣи, и по иероглифически-тъ надписѣи прѣдѣставѣа благочестіе-то и благоудіе-то. Шрѣвъ-тъ илѣи-шото образуватъ по тощи-тъ климати, но доста са да илѣ илѣтъ и по сѣверни-тъ мѣста, дѣто отиватъ прѣбѣтъ, а есенъ са прѣсѣлѣватъ какъ по котѣи-тъ тощи мѣста за живуване. Тѣ са хранятъ съ высокии живици, съ гумѣри, жѣли, и съ други илѣани, съ лѣби, съ рѣби и съ на-сѣнки. Тѣ прѣватъ глѣдѣ-та си доста голѣми на дървѣта, на ювѣни и на развалини, и не прѣватъ всѣка голѣма нѣма глѣдѣ, но поарѣватъ мелѣкии нѣма глѣдѣ, по двѣ до трѣи илѣи, които не илѣа како женѣи-тъ шрѣкъ, но и малѣи-тъ; илѣ-дѣ-та илѣ са извѣлѣватъ за единъ илѣсецъ.

Шрѣвои на околу десѣтици вѣдѣе, отъ когото илѣ-добрѣ са познана бѣлѣи-тъ. Негова-та красна вѣдѣе и бѣлѣи, тукъ-тамъ има черни перѣа, а климатъ-та му и позѣ-тъ му са червени.

ОКО-ТО.

Отъ всички-тъ прѣлѣити съ които си заблѣоленъ и които заслужавѣа вниманіе-то ни, илѣи нѣе — мочудно отъколько челоуково-то тѣло. Иной изобрѣтѣлѣи не е можалъ до сега да извѣлѣи единъ илѣи, когото да илѣе да извѣрѣна толѣва илѣи и толѣвога разлѣчи службѣи, или да илѣе толѣва редѣвно и толѣвога съ-вѣрѣно, както челоуково-то тѣло. Анастасиѣи тѣ е единъ соборъ отъ илѣ-запѣтѣи-тъ машини, направѣни съ цѣлъ да извѣрѣватъ различни службѣи, и всѣа една отъ тѣхъ е толѣвога съвѣрѣно-то стѣна за особѣи-тъ си службѣи, мѣсто вѣдѣа различны челоуци, мѣсто да запѣчатъ чѣ е дѣло на единъ прѣмудръ Създатѣл. Илѣи е прилѣвѣнъ за размѣщеніе на читанѣи-тъ на Зерницѣи илѣи отъ машини-тъ, които си напирѣтъ въ тѣлѣ-та на челоука и на животни-тъ. Нѣка илѣи-напирѣтъ да разгладѣни око-то.

Что е око-то? То е една орадѣ съ цѣло челоуци-тъ и животни-тъ вѣлѣи да глѣдѣтъ, и то е тѣлѣа илѣи-то и тѣруно илѣи-то шото може да илѣа слухи илѣ-добрѣ въ това отношеніе.

Прѣво, нека заблѣкѣи мѣсто-то му. То е положено точно на онои мѣ-сто, дѣто може илѣ-добрѣ да служи на челоука. Да прѣлѣоудѣватъ е око-то бѣше тѣруно на крѣкъ-тъ илѣ на глѣбѣ-тъ, тогана тѣ не можало да служи на челоука тѣи добръ какъ му служи сега. То е тѣруно илѣи-то шото высоко-то мѣсто на тѣло-то, и на онои странѣ на тѣло-то, тѣа шото челоукъ може да глѣдѣ прѣдѣ себе си, когато върѣи, и оне на една движѣи часть отъ тѣло-то, тѣа шото тѣе може да са обрѣмѣ въ различни посомѣи. Явно е чѣ око-то е тѣруно точно на илѣ-благорѣитѣи мѣсто за глѣданіе.

Кѣтъ си е случило да бѣде око-то тѣруно илѣи-то шото е обрѣдѣи-тъ.

Въ отворено мѣсто, и сѣлѣдѣно-то е илѣжено на много опано-сти. Вѣлѣте, какъ са занѣва то отъ тѣхъ. То е заблѣолено отъ илѣдѣи съ юсти, които са илѣватъ малѣи мѣ-сто илѣватъ отъ него, тѣа шото то мѣ-чно са удари: тѣзи юсти го назѣтъ. Ако око-то да бѣше тѣруно на мѣ-сто или на чело-то, илѣи не бѣхѣи можѣи да го утѣлѣи отъ да не са поведѣли. Око-то е едно тѣлѣи дѣлѣатѣ орадѣи, и лесно би могло да си поведѣи отъ климатѣи-то на тѣло-то. То, обаче, са занѣва и отъ тѣлоопасностъ, защото е тѣруно въ срѣдѣ едно лесно вещество. Челоуци-тъ илѣе до тѣи-тъ и да снѣчатъ толѣвога колѣкто шѣтъ бѣдѣ да поведѣтъ очѣи-тъ си, защото тѣ са заблѣоменѣи отъ това лесно вещество. Око-то е толѣвога дѣлѣитѣ шото тѣ са си поведѣло отъ потѣ-то на чело-то, и за това илѣдѣи-тъ са бѣли турѣи като покрѣдѣи да го назѣтъ; и климатъ-тъ слугѣтъ да го назѣтъ отъ прѣхѣ-тъ. По-заблѣкѣитѣи око-то, обаче, отъ илѣмѣи-тъ и отъ климатъ-тъ е климатъ-тъ на око-то. Како службѣи послѣдѣи-тъ извѣрѣна за око-то! То тѣзи лѣа, илѣрѣна го и го поведѣа когото силѣи. Когато око-то е бѣло отъ едѣнъ илѣи удари, то чѣлѣа си затѣра, по шото опано-сти-та замѣне, безъ трудъ и дѣне бѣде за заблѣкѣи шото прирѣкъ, то са отвари и почнѣа обичаенѣи-та си службѣи.

Друго изобрѣтѣние на което илѣи турѣа да заблѣкѣи: ко-гато око-то зрѣно илѣтъ или една кѣи-ца кѣлѣе въ око-то, тѣи произвѣдѣтъ расѣлѣаніе, и ако не са извѣлѣи тѣлѣи-то поведѣатъ илѣи-то, обаче, съ каково искусство тѣ са извѣдѣтъ. Глѣдо до око-то има една машина ко-тои прѣни едѣна живдѣсть за него, защото то трѣба вынѣти да са дѣрѣи живѣи; ко-гато то са поудѣе отъ илѣи въ него, тѣзи машинѣи ведѣтѣа илѣи въ него толѣвога илѣи отъ тѣзи живдѣсть шото части-та съ илѣвѣна живѣи. Заблѣкѣитѣе е чѣ тѣзи живѣи не са илѣрѣи въ очѣи-тъ на рѣ-бѣи-тъ, защото тѣ илѣватъ нуждѣ отъ нѣа.

Въ настоящи-тъ си брой-тъ нѣе разгладѣни вѣрѣтѣи само илѣи-то око-то, и илѣи отъ средѣта-то ко-то са достѣвени за запѣчѣ-та и за запѣчаніе-то му. Въ идуцую-тъ си брой нѣе покажежъ е око-то е толѣвога чудесно орадѣи ко-лѣкто телѣоскопъ-та на астрономѣи-тъ и микроскопъ-та на естествоиспѣтѣи-тъ.

СВѢТА-ТА СТРАНА.

Гладѣи кѣмъ свѣтъ-тъ стрѣи: тѣ е прѣна-тъ стрѣи. Прѣвѣи-та може да глѣдѣтъ тѣлѣи-то по илѣе стѣпанѣи по-и-лѣе-но бѣвани малѣи илѣусти и илѣскѣири. Не е обѣлѣи-тъ, но слѣдѣ-чѣ-та свѣтлѣна ко-то расѣкуванѣи-дѣ-та. Вылѣги има прѣдѣтѣи нѣкъ въ илѣе нѣкъ, ко-то да ги зарѣдѣи да илѣспѣи срѣдне-то ни съ толѣвици, и съ радѣстѣ. Дѣто нѣбе-то е бѣло тѣлѣи недѣлѣи, тѣи то бѣше лѣно десѣтъ вѣлѣи. Въ илѣи глѣдѣи, и то-на жѣе да бѣде. Тѣзи и други-тъ илѣи. Иной нѣе е обрѣдѣи-тъ съ тѣлѣи и жѣе-бѣи е чѣ по-добрѣ живѣи-то бѣде бѣдѣ тѣхъ. Тѣ давѣтъ животѣи на челоука, поудѣрѣи-тъ и сѣлѣнѣи на живѣи. Корѣблѣищи-тъ илѣно не

